

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2023)
0	1	2	3	4
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	510,45
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	510,45
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	69
	2	Nr.mediu de salariați total	51	70
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	9.555,95
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	53	9.276,67
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	1.507,07
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	1.507,07
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	981,86
	9	Plăți restante	58	
	10	Creanțe restante	59	6.950,00

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.434 din 24 aprilie 2023

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Nr. 687/C din 27 aprilie 2023

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, aprobate prin Ordinul ministrului justiției și al ministrului sănătății nr. 1.134/C/255/2000

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății nr. A.R. 7.390/2023, având în vedere prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea institutelor de medicină legală, republicată, cu modificările ulterioare, ținând cont de prevederile Hotărârii Consiliului Superior de Medicină Legală din România nr. 1/2022, în conformitate cu art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, și cu art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul justiției emit următorul ordin:

Art. I. — Normele procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, aprobate prin Ordinul ministrului justiției și al ministrului sănătății nr. 1.134/C/255/2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 19 septembrie 2000, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) aduc la cunoștința persoanelor interesate rezultatul lucrărilor medico-legale numai în măsura în care prin aceasta

nu se aduce atingere activității de urmărire penală sau în cazul în care înaintează solicitarea organelor judiciare și obțin acordul acestora;”

2. La articolul 9 alineatul (2), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) prin *raport de expertiză medico-legală* se înțelege actul întocmit de un expert la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată și care cuprinde datele privind expertiza efectuată. Raportul de expertiză medico-legală, suplimentul la raportul de expertiză medico-legală și raportul de

nouă expertiză medico-legală se efectuează în situațiile și în conformitate cu prevederile titlului IV capitolul VII din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 330—340 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) prin *raport de constatare medico-legală* se înțelege actul întocmit de medicul legist la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată și care cuprinde date privind constatarea efectuată. Constatarea medico-legală se efectuează în situațiile prevăzute la art. 172 și 189 din Codul de procedură penală.”

3. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) La întocmirea actelor medico-legale medicul legist sau comisia desemnată are următoarele obligații:

a) să ia în considerare documentele medicale ale persoanei evaluate, emise de unități sanitare din rețeaua proprie a Ministerului Sănătății sau a ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, precum și documentele medicale emise de unități medicale din străinătate, traduse și legalizate;

b) să ia în considerare doar documentele medicale care prezintă următoarele elemente de siguranță: număr de înregistrare, ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului, care trebuie să menționeze specialitatea și codul medicului, iar în cazul fotocopiilor, mențiunea «conform cu originalul», atestată de medicul responsabil.

(2) Atunci când este necesar, pot fi luate în considerare și alte documente relevante pentru stabilirea diagnosticului sau pentru a putea răspunde la obiectivele dispuse.”

4. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Examinările și cercetările privind persoane în viață se realizează după verificarea de către medicul-legist a identității persoanei pe baza cărții de identitate, a adevărului temporare de identitate sau a pașaportului, ale cărui serie și număr se menționează în actul medico-legal.

(2) În cazul în care persoana examinată nu prezintă actele prevăzute la alin. (1), faptul se menționează în actul medico-legal, pentru identificare luându-se impresiunile digitale de la indexul stâng pe documentul prin care se solicită examinarea.”

5. La articolul 15, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) stabilirea capacității sexuale, vârstei, conformației sau dezvoltării fizice, precum și constatarea stării obstetricale în cazuri de sarcină, viduitate, avort, naștere, leuzie;”

6. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Solicitățile de examinare în vederea eliberării certificatelor medico-legale pot fi înaintate de către persoana în cauză sau de către reprezentantul legal dacă persoana în cauză nu are capacitate de exercițiu.”

7. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Rezultatele examinărilor, finalizate într-un raport de expertiză sau constatare medico-legală, după caz, se expediază organului care a dispus examinarea, în termen de 7 zile de la finalizarea acestora.”

8. La articolul 27, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Comisia de expertiză se constituie în mod obligatoriu în cazurile în care legea prevede expres acest lucru sau în situațiile în care este necesară:

a) evaluarea capacității psihice a unei persoane, în scopul stabilirii elementelor necesare pentru aprecierea responsabilității penale sau a responsabilității civile;

b) amânarea sau întreruperea executării pedepsei privative de libertate, din motive medicale;

c) suspendarea urmăririi penale sau a judecării atunci când suspectul sau inculpatul suferă de o boală gravă;

d) constatarea stărilor morbide care sunt urmarea unor fapte medicale ilicite, a unor deficiențe sau a nerespectării ghidurilor de practică medicală și a protocoalelor terapeutice;

e) investigarea filiației;

f) evaluarea capacității de muncă;

g) stabilirea aptitudinilor unei persoane de a exercita o anumită activitate sau profesie, precum conducerea de autovehicule, de aparate de zbor, de portarmă în cadrul noilor expertize;

h) efectuarea unei noi expertize medico-legale.

(2) În cazul efectuării unei noi expertize medico-legale Comisia de expertiză se instituie și se compune în condițiile prevăzute de art. 49 alin. (2).”

9. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Evaluarea medico-legală psihiatrică în vederea eliberării unui act medico-legal se face numai prin examinarea nemijlocită a persoanei, în cadrul unei comisii alcătuite dintr-un medic legist, care este președintele comisiei, și 2 medici psihiatri. Aceste comisii se pot constitui numai în cadrul institutelor de medicină legală și al serviciilor județene de medicină legală.”

10. La articolul 28, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul persoanelor decedate, expertiza medico-legală poate fi efectuată pe baza documentelor medicale și a datelor din dosarul cauzei.”

11. La articolul 30, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile alin. (1)—(3) se aplică, în mod corespunzător, și în cazul expertizelor medico-legale efectuate pentru suspendarea urmăririi penale sau a judecării atunci când suspectul sau inculpatul suferă de o boală gravă sau pentru evaluarea stării de sănătate a persoanei față de care s-a dispus prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității.”

12. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Expertiza medico-legală serologică și genetică a filiației, în vederea cercetării paternității, se efectuează la cererea instanțelor judecătorești sau la cererea persoanelor interesate, în cadrul institutelor de medicină legală, conform competenței teritoriale și normelor metodologice stabilite de Consiliul superior de medicină legală, de către o comisie constituită din 3 membri, desemnată de directorul instituției, alcătuită dintr-un medic legist, care este președintele comisiei, și doi membri care pot fi medici, biologi sau biochimisti ce au competențe de biologie moleculară sau serologie.

(2) Expertiza filiației se poate efectua prin expertiză serologică, HLA sau ADN.

(3) Pe parcursul cercetării paternității se pot efectua oricare din expertizele prevăzute la alin. (2), precum și expertize privind perioada de concepție, evaluarea capacității de procreare, precum și, după ce copilul a împlinit vârsta de 3 ani, expertiza antropologică.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică și atunci când se solicită efectuarea unei expertize de genetică judiciară în conformitate cu art. 191 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.”

13. La articolul 33, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Expertiza medico-legală pentru stabilirea intoxicației cu substanțe psihoactive sau a conducerii unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive se face de către o comisie constituită conform alin. (3).”

14. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Expertiza medico-legală pe cadavru implică:

a) examinări la locul unde s-a găsit cadavru sau în alte locuri, pentru constatarea indiciilor privind cauza morții și circumstanțele ei;

b) examinarea exterioară a cadavrului și autopsia, inclusiv exhumarea, după caz;

c) examinări complementare de laborator, cum ar fi cele histopatologice, bacteriologice, toxicologice, hematologice, serologice, biocriminalistice, genetice, de biologie moleculară sau imagistice.

(2) Autopsia medico-legală a cadavrului se efectuează la solicitarea organelor judiciare, numai de către medicul legist, fiind obligatorie în situațiile prevăzute în Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În sensul prezentelor norme:

a) moartea violentă reprezintă moartea cauzată de acțiunea unor agenți traumatici mecanici, chimici, fizici, biologici;

b) moartea este suspectă de a fi violentă atunci când există suspiciuni rezonabile că a fost cauzată de acțiunea unor agenți traumatici mecanici, chimici, fizici, biologici, când moartea survine în timpul unei misiuni de serviciu sau la sediul unei entități juridice, când se produc decese repetate în serie sau concomitent, când survin în locuri izolate, decesul persoanelor cu tratament de substituție, decesul persoanelor care se află în îngrijire în cadrul unor instituții specializate în acordarea îngrijirilor dacă nu sunt cunoscute cu boli cu potențial letal, documentate;

c) nu se cunoaște cauza morții atunci când decesul survine subit, brusc, rapid și neașteptat, când decesul survine la o persoană a cărei sănătate este verificată medical periodic și nu se află în evidență cu boli cu potențial letal important, când identitatea cadavrului nu poate fi stabilită din cauza lipsei unor acte de identitate valabile sau dacă se află într-o stare avansată de descompunere care nu permite pe baza aspectului fizic

extern evaluarea cauzelor morții ori identificarea, sau când decesul survine la persoane lipsite de asigurare medicală de sănătate care nu se află în evidență cu boli cu potențial letal important;

d) există o suspiciune rezonabilă că decesul a fost cauzat direct sau indirect printr-o infracțiune ori în legătură cu comiterea unei infracțiuni și atunci când pe lângă situațiile prezentate în cadrul lit. a)–c) există suspiciuni rezonabile că decesul poate fi pus în legătură cu deficiențe în acordarea asistenței medicale sau în aplicarea măsurilor de protecție ori de profilaxie a muncii.

(4) Autopsia cadavrului, respectiv a părților de cadavru sau a pieselor scheletice, se efectuează numai în cazul în care organele judiciare pun la dispoziție medicului legist:

a) ordonanța procurorului sau încheierea instanței de efectuare a autopsiei, care conține obiectivele înaintate;

b) procesul-verbal de cercetare la fața locului;

c) copia completă a foii de observație clinică conformă cu originalul, în cazul persoanelor decedate în cursul unei spitalizări.

(5) Pentru a constata dacă există motive pentru a efectua autopsia medico-legală, organul de urmărire penală sau instanța de judecată poate solicita opinia medicului legist.

(6) La efectuarea autopsiei medico-legale pot fi cooptați și specialiști din alte domenii medicale, în vederea stabilirii cauzei decesului, la solicitarea medicului legist, cu excepția medicului care a tratat persoana decedată.”

15. La articolul 37, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Examinarea cadavrului deja autopsiat se face de către o comisie de experți care au un grad profesional egal sau mai mare decât cel al expertului care a efectuat prima expertiză.”

16. La articolul 38, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru atestarea leziunilor traumatiche externe, respectiv interne se vor efectua fotografii.”

17. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Înhumarea persoanelor fără reprezentanți legali sau a persoanelor cu identitate necunoscută se va face prin grija primăriilor, cu informarea prealabilă a organelor de poliție.

(2) Feții avortați având vârsta mai mică de 28 de săptămâni, nerevendicați de către aparținători în termen de 10 zile, vor fi incinerati.”

18. La articolul 49, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Comisia prevăzută la alin. (1) se compune din cel puțin 2 membri cu un grad profesional egal sau superior expertului sau experților care au efectuat expertiza anterioară. Gradele profesionale, în ordine crescătoare, sunt: medic specialist, medic primar. Președintele comisiei este un medic primar de medicină legală.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.